

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1862 4 PAGINI — 20 BANI Duminică 24 aprilie 1955

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

cu privire la reducerea de prețuri cu amănuntul a unor mărfuri alimentare și industriale și a tarifelor de spectacole

Dezvoltarea economiei naționale în cele 4 luni care au trecut de la Hotărîrea Consiliului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații arată efectele pozitive ale acestei măsuri. Desființarea cartelelor a stimulat creșterea producției industriale și agricole. Vinzările sporite de mărfuri prin comerțul socialist, creșterea continuă a cantităților de produse agro-alimentare aduse de producători pe piață au îmbunătățit simțitor aprovizionarea orașelor cu produse agro-alimentare și a satelor cu produse industriale. Rolul regulator al statului pe piață s-a întărit, fapt ce se reflectă și în scăderea prețurilor produselor agro-alimentare, față de anii trecuți, în perioada februarie-aprilie, care se caracteriza, în trecut, prin dificultăți de aprovizionare.

Puterea de cumpărare a leului a crescut. Planul producției globale a industriei a fost îndeplinit în trimestrul I/1955 în proporție de 106,2%. Numeroase întreprinderi au îndeplinit de pe acum planul cincinal. În agricultură sectorul socialist a crescut și s-a întărit. La sfîrșitul trimestrului I, numărul gospodăriilor agricole colective și al întovărășirilor este de 5.145. Numărul asociațiilor simple de țărani muncitori a crescut în trimestrul I cu 1.150. S-a continuat trimiterea de cadre calificate precum și înzestrarea tehnică a S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor agricole colective.

În comparație cu trimestrul I al anului 1954 s-au desfășurat prin comerțul socialist cu 11% mai multe mărfuri alimentare și industriale. Rețeaua comerțului de stat a crescut în cursul trimestrului I cu peste 300 unități. Volumul realizat la contracte, achiziții și cote obligatorii depășește simțitor, atât la produsele vegetale cât și la cele animale, cantitățile realizate în trimestrul I al anului 1954.

Aceste realizări au creat condiții pentru înfăptuirea unei reduceri de prețuri cu amănuntul la unele mărfuri alimentare și industriale, precum și a tarifelor de spectacole, ceea ce va duce la creșterea puterii de cumpărare a salariilor, la ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

În scopul creșterii mai departe a salariului real al clasei muncitoare și al ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Hotărăște:

1. — De la data de 25 aprilie 1955 se efectuează următoarele reduceri de prețuri cu amănuntul:

	Procentul de reducere (%)
Paste făinoase — vârsate și în cutii — simple și cu ou (macaroane, spaghetti, fidea, tăței, steluțe etc.)	în medie 22
Conserve de legume în ulei — în borcane și cutii (ardei umpluți cu orez, bame în ulei, dovlecei în ulei etc.)	în medie 15
Conserve de carne de vită, porc, pasăre, vînat (în suc propriu, în aspîc, pateuri, hacheuri etc.) în cutii sau borcane	15
Conserve de carne cu legume — în cutii sau borcane	15
Pește afumat (scrumbii de Dunăre — întregi și felii, scrumbii de mare, heringi, rizeafcă mare, pâlămidă)	în medie 20
Pește sărat (scrumbii de Dunăre și pește mărunt)	în medie 25
emiconserve de pește în ulei (rizeafcă, stavrizi, chefal mic, scrumbii albastre mari și mici, sardele tip Lisa, fileuri și rulouri din rizeafcă mare, din scrumbii de Dunăre, heringi etc.)	în medie 25
ropuri (de smeură, vișine și alte fructe)	15
urogate de cafea	25
ulgi de ovăz — vârsați și în cutii	20
ăpun de rufe	în medie 9,3
ăpun semioaletă „Cheia”	10,2
Confecții de lînă:	
ostume și paltoane pentru bărbați	6—30
aglance și pardesie pentru bărbați	4—30
chete, pardesie și raglane pentru femei	5—30

București, 22 aprilie 1955.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

GH. GHEORGHIU-DEJ

p. Directorul general al Treburilor Consiliului de Miniștri
D. Bogdănescu

Constituirea Comitetului Național de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia

Sîmbătă dimineață a avut loc în Capitală ședința de constituire a Comitetului Național de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care se va desfășura între 31 Iulie și 14 august a. c. la Varșovia.

Ședința a fost prezidată de acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului. Despre pregătirea tineretului din patria noastră pentru participarea la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a vorbit tov. Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.

Pregătirea pentru participarea la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților — a spus tov. Cornel Fulger — vor duce la o mai mare mobilitate a tineretului din patria noastră. În industrie, organizațiile U.T.M. își vor intensifica munca pentru antrenarea a noi zeci de mii de tineri în întrecerea socialistă. Organizațiile U.T.M. vor organiza ajutorarea tinerilor cu rezultate slabe în muncă de către fruntași și vor acorda o atenție deosebită în-tărirea și creșterea de noi brigăzi de tineret. Se vor crea noi posturi utemiste de control în special în comerțul de stat. Se va intensifica munca de colectare și expediere a fierului vechi pentru valorificarea lui, astfel ca în cinstea Festivalului să se colecteze pe țară circa 600 vagoane de fier vechi.

Pentru ridicarea producției agricole la hectar, organizațiile U.T.M. vor lua măsuri pentru mobilizarea tineretului la îndeplinirea la timp și în bune condiții a însășițărilor de primăvară, pentru îngrijirea exemplară a mașinilor și uneltelor agricole, întreținerea culturilor, recoltatul păloaselor la timp și fără pierderi. În S.M.T. și gospodăriile agricole de stat vor fi inițiate întreceri ale tineretului pentru titlul de „cea mai bună brigadă de tractoriști”.

Uniunea Tineretului Muncitor va mobiliza tineretul pentru a ajuta sfaturile populare la plantarea a 700.000 de pomi și puiți și la acțiunile obștești de înfrumusețare a orașelor și satelor.

În cadrul pregătirilor pentru Festival în cluburi, cămine culturale, școli, universități, colțuri roșii, terenuri sportive, la orașe și sate se vor organiza conferințe, serbări, sezoari, jurnale vorbite și manifestări sportive ale tineretului.

Uniunea Tineretului Muncitor cu ajutorul Consiliului Central al Sindicatelor și al Casei de Creație populară va mobiliza tineretul pentru confecționarea de daruri care vor fi date delegațiilor străine la Festival.

Pe traseul țării noastre va trece ștafeta internațională care va fi preluată de la granița cu R. P. Bulgaria și predată la granița cu R. P. Ungară.

Ministerul Culturii organizează în vederea Festivalului, concursul tinerilor so-

Plastici din R.P.R.; Dumitru Clobotaru, maestru al sportului din R.P.R.; acad. prof. Petre Constantinescu-Iași, ministrul Culturii; Anica Curea, colectivistă, deputat în Marea Adunare Națională; poetul Dan Deșliu, laureat al Premiului de Stat; compozitorul Sabin Drăgel, maestru emerit al artei din R.P.R.; compozitorul Ion Dumitrescu, secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.; Traian Dudas, student la Institutul politehnic din București; Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R.; Ana Farkas, studentă la facultatea de fizico-matematică a Universității „Bolyai” Cluj;

Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M.; Filip Geltz, deputat în Marea Adunare Națională; dirijorul George Georgescu, artist al poporului din R.P.R.; pianistul Valentin Gheorghiu, artist emerit al R.P.R.; scriitorul Horvath Istvan, laureat al Premiului de Stat; Mihai Macavel, președinte de onoare al Institutului Român pentru relațiile culturale cu străinătatea; Vasile Marin, prim secretar al Comitetului regional București al U.T.M.; minerul Ștefan Mihai; Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.; Mihai Mujic, vicepre-

ședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale; acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului; Ioana Nicola, artistă emerită a R.P.R., solistă a Teatrului de Operă și Balet; Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.; Maria S. Petre, țestoană la Industria Bumbacului A. din București; scriitorul Cezar Petrescu, laureat al Premiului de Stat; Angelica Rozeanu, maestru emerit al sportului din R.P.R., campionă mondială la tenis de masă; acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.; Elena Sereda, artistă la Teatrul Național „I. L. Caragiale”; Constantin Sloica, maestru sonda la șchela Bolșești, sectorul Podeni; Nicolae Suhanea, țaran muncitor cu gospodărie individuală; Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M.; Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, șef de brigadă de tractoare la S.M.T. Sînnicolau Mare, regiunea Arad.

În unanimitate a fost ales ca președinte al Comitetului Național de pregătire a participării tineretului din R.P.R. la cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Varșovia, academicianul Mihail Sadoveanu.

În fotografie, un aspect din timpul ședinței

liști, Uniunea Scriitorilor organizează concursuri de creație literară, Uniunea Compozitorilor concursuri de creație muzicală, iar Uniunea Artiștilor Plastici concursuri de artă plastică. Se vor pregăti de asemenea filme artistice și documentare care vor fi prezentate la Festival, o expoziție de fotografii despre viața și activitatea tineretului din R.P.R. precum și o expoziție de artă populară și una de artă plastică.

A fost apoi constituit Comitetul Național din care fac parte:

Acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Ambruș György, prim secretar al Comitetului U.T.M. al Regiunii Autonome Maghiare; artistul popularul Costache Antoniu; ing. Ștefan Bălan, președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei; poetul Mihai Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.; Manole Bodnăres, președintele C.C.F.S.; dr. I. Bogdan, locțiitor al ministrului Sănătății; sculptorul Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Aportul brigăzilor de fete

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).

La I.M.S. Cimpulung tineretele fete muncesc cu atenție și nu sînt cu nimic mai prejos decît băieții în organizarea locului de producție. Despre aceste lucruri vorbesc rezultatele obținute în cinstea zilei de 1 Mai de cele două brigăzi de fete conduse de utemistele Neculescu Paraschiva și Tonchiou Petruța. Fetele din brigada utemistei Neculescu, lucrează la strunguri mici. Ele s-au angajat ca prin folosirea la maximum a capacității strungurilor să depășească planul cu 20 la sută.

Fetele s-au ținut de cuvînt și pînă acum angajamentul a fost depășit cu 15 la sută. Responsabilitate brigăzii este mereu în frunte. Ea își depășește zilnic norma cu 22—25 la sută.

Cine va cîștiga însă întrecerea pornită nu se știe, pentru că nici fetele din brigada utemistei Tonchiou Petruța care lucrează la confecționarea roților pentru lanțuri de bicicletă nu se lasă mai prejos. Utemista Pîrse Viorella și tînăra Trandafir Evdochia de cînd sînt în întrecere nu este zi în care să nu dea peste plan 1800—2000 role.

Operația de calibrare este mai pretențioasă, dar aceasta nu împiedică pe responsabilă brigăzii și pe tineretele Dogea Eugenia și Moloiu Zoia să depășească zilnic planul cu 1250 role.

Cele două brigăzi de fete muncesc cu mult elan pentru întîmpinarea zilei de 1 Mai cu noi succese în producție.

Calitate tot mai bună

T.G. MUREȘ (de la corespondentul nostru).

Problema îmbunătățirii calității produselor este o preocupare de seamă a muncitorilor și tehnicienilor de la cooperativa de producție meșteșugărească „Solidaritatea” din Reghin.

Sînt aproape trei ani de cînd la această cooperativă s-a introdus pentru prima oară inițiativa inovatoare sovietice Lidia Savelieva — controlul la fiecare fază de operație. Rădălele dobîndite s-au început să apară în producție.

Utemiști ca Boaru Alexandru, Cinadi Doina, Bir-tak Magda, Bota Petru, Orban Ioan și alții, pe lîngă faptul că au îmbunătățit considerabil calitatea produselor lucrate de ei, ajută și pe alții care încă nu cu-

Scurgerea apel de pe ogoare — sarcină imediată

În ultimă vreme a făcut ca în locurile mai joase apa să bătătească pe gemenții sau p-ogoarele ce trebuie arate și în-sămînțate. Bătătura apei pe semănăturile poate duce la compromiterea culturilor pe porțiunile respective, cit și la întîrzierile lucrărilor agricole de primăvară.

Scurgerea apei ce bătătește pe ogoare și semănăturile este de aceea o sarcină imediată a oamenilor muncii de la sat.

Tineretul muncitor de pe ogoare are datorită de a participa cu elan la această acțiune patriotică. Organiza-

țiile U.T.M. sub îndrumarea organizațiilor de partid trebuie să mobilizeze pe toți tinerii de la sate să lucreze la facerea pușturilor absorbante și a șanșurilor de scurgere a apei. De asemenea trebuie folosite larg mopompele, acolo unde nu există alte posibilități de scurgere a apei.

Tineri care muncii pe ogoare! Participați cu toții la acțiunea de scurgere a apei care bătătește pe cîmp. Nu cupeșiți nimic în această acțiune, eforturile voastre contribuind la lupta pentru obținerea unei recolte bogate în acest an!

Brigada a 13-a, condusă de șeful de brigadă Sirbu Marin, care și-a luat angajamentul că în cinstea zilei de 1 Mai să depășească planul lucrărilor agricole de primăvară cu 4 la sută, și-a îndeplinit deja planul și l-a depășit cu 7 hantiri, cu toate că vremea în multe zile, a fost nefavorabilă.

Tractoristul Gheorghe Munteanu din această brigadă a executat 137 hantiri, pentru care a cîștigat suma de 2002 lei. De asemenea și tractoriștii Vasile Stoianov, Constantin Surugiu și Gheorghe Hristache și-au realizat sarcinile de plan cîștigînd între 1000—1300 lei.

Și brigada a 9-a, condusă de tovarășul Neacșu Vasile și-a respectat angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai. Sînt și alte exemple bune de urmat privind respectarea angajamentelor luate. Totuși zilele acestea trebuie folosite cu toată chibzuința de către brigăzile care încă mai sînt în urmă cu planul, cum ar fi spre exemplu brigada a 11-a, condusă de Dinu Laurențiu. Utemiștii trebuie să fie mult mai stăruitori și în zilele ce au rămas să recupereze timpul pierdut din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile.

Corespondent
PANAIT DULCA

Brigăzile în întrecere

La stațiunea de mașini agricole și tractoare Cogașca, regiunea Constanța, întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai a cuprins toate brigăzile, toți tractoriștii. Mecaniciștii de la acest S.M.T. se străduiesc să dobîndească din zi în zi noi succese pentru îndeplinirea și depășirea planului lucrărilor agricole de primăvară.

Brigada a 13-a, condusă de șeful de brigadă Sirbu Marin, care și-a luat angajamentul că în cinstea zilei de 1 Mai să depășească planul lucrărilor agricole de primăvară cu 4 la sută, și-a îndeplinit deja planul și l-a depășit cu 7 hantiri, cu toate că vremea în multe zile, a fost nefavorabilă.

Tractoristul Gheorghe Munteanu din această brigadă a executat 137 hantiri, pentru care a cîștigat suma de 2002 lei.

De asemenea și tractoriștii Vasile Stoianov, Constantin Surugiu și Gheorghe Hristache și-au realizat sarcinile de plan cîștigînd între 1000—1300 lei.

Și brigada a 9-a, condusă de tovarășul Neacșu Vasile și-a respectat angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai. Sînt și alte exemple bune de urmat privind respectarea angajamentelor luate. Totuși zilele acestea trebuie folosite cu toată chibzuința de către brigăzile care încă mai sînt în urmă cu planul, cum ar fi spre exemplu brigada a 11-a, condusă de Dinu Laurențiu. Utemiștii trebuie să fie mult mai stăruitori și în zilele ce au rămas să recupereze timpul pierdut din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile.

Corespondent
PANAIT DULCA

Din resurse interne — un autobus

ORASUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Cunoșcînd marile rezerve interne care îi stau la îndemînă, colectivul de muncitori și tehnicieni de la serviciul de transport al uzinelor „Steagul Roșu” Orașul Stalin s-a angajat să amenajeze două autobuse pentru transportul muncitorilor și 5 autocamioane.

În cinstea zilei de 1 Mai a început amenajarea primului autobus după modelul și documentația autobusului sovietic Ziș cu o capacitate de 32 locuri.

Îndrumați de organizația de partid, muncitorii de la gazele deszăsoară acum o activitate rodnică pentru a termina construirea autobusului.

Mare parte din materialele care se folosesc sînt din resurse interne. La 20 aprilie lucrările autobusului erau executate în proporție de aproape 90 la sută. La acest stadiu au contribuit comunistii Tîș Simion, Dolga Simion, utemisti Păscu Gheorghe, timpliar, Pavel Irimie și Costescu Vasile maiștri, tinichigii Fotulescu Traian și Banu Teodor, mecanicii Kôpe Arădel și alții.

Marea răspundere

Cei ce-au fost și nu mai sînt

Cei ce-au fost și nu mai sînt, cei ce-s apă și pămînt, flori și ierbi cu fir plîpînd, —

Cei ce-s numai amintiri (o! pe cîți din ei îi știu!) morți ce nu au cîmîțir, morți ce n-au avut scriu numai cruce, de-o șchioapă, vechi, stau pîrechi și nepîrechi, cu o cască pe urechi, —

Cei ce-s șterși din catastif de la popi, de la primari, le-au pus tiv, din tușuri tiv, negru și definitiv, conțopîști cu ochelari, —

Cei pușcași ori vîrtcași, frați, cumnași, firtași și tați, nu se cer nicicum uitaiți, nu se cer nicicînd uitaiți.

Trîndavii vîtafi din țară cu fanfară militară, l-au trimis pe front să moară. Un obuz le-a fost gropar să le sape-afunde gropi, — tunuri mari și tunuri tari le-au cîntat în loc de popi, — dascăl — pușca cea dușmană care-avea tranșeul strînă și drept crîsnic, și drept crîsnic fostu-le-a un plop mai vîrstnic.

Cei ce-au fost și nu mai sînt — noaptea-n vis și ziua-n gînd vin, de-avalma, blestemînd!

„Aleei război, război, viața o zvințaiți din noi, ne-ai făcut de zle gol.

Brațul ni l-ai înlemnit, ochiul nostru l-ai sleit, ne-ai muștit, ne-ai asurzit.

Ce-am căutat în Caucaz și pe-al Donului talaz? Ni-i rușine la obraz! Ni-i rușine la obraz!

Hei, război, năpastă grea, cine te-o mai aștia, putrezească-l ofițer!

Ascultam și ascultînd, mi-a venit în gînd că sînt mai mulți oameni în pămînt decît oameni pe pămînt.

Da-n pămînt prea mulți sînt morți de gloanțe, în tranșei, și nu în sălași la ei.

Lumea asta tare mare care poartă-n mădulare aur, fier, cărbuni și sare și dă vlagă în grînare, dincolo de bogății poartă pe sub pluș de gîl morți în negre galerii.

Ei din hruba lor sihastră, tot privesc, cu față aspră, către orice faptă-a noastră.

Tulbură să nu le fie somnul vesnic de sub gîle, nu vrem altă bătaie.

Chiar și morților le place sub a gropilor cojoace să se hodiească-n pace.

Iar vrăjmașul ce e-n țară ori fugit peste hotară ori lăsat cu parașută gîla țării să ne-o-npută, vrînd război ca mai-nainte,

spurcă sîntele mormînte, spurcă leatul, spurcă vatra, floarea, grînele și piatra și pe cei căzuți în Tatra. Spurcă steaua purpurie de pe-un steag de vitejie ce ne-aduse slobozie, spurcă urmele lăstate de răsăritene-armate ce-au venit cu libertate.

Cel ce vrea pustiuri sterpe, prînd-l viperel-n jerbe aibă mers tîrîș de șerpe!

Mince-l lepra, mince-l ciumă sculpe-l soarele și luna, otrăvească-l mîtrăguna.

Aibă-n vecl sub coiful zări fiha vîntului și-a mării, aibă chinu-nstrăinării!

Pita-n gura-i colilie foc să fie, iar să fie, — vinu-acid — apa leșie!

Fie-i scrumul dus de vînt, peste umedul mormînt al celor ce nu mai sînt!

Răchită, răchită...

— Răchită, răchită, fată despletită, pururea mîhnită, fată plîngătoare de la drumul mare, ce te doare, oare?

— Plînsul meu durut spune de trecut, de ce-am cunoscut.

Sub umbrarul meu își dorm somnul greu, îngropați de vil, oameni două mil: mume, tați și fi.

De la Cluj din burg una cu păr murg, alta de la Rodna ce-și serba logodna, — altul din Sibiu (părul auriu) și un copilaș de la Făgăraș.

Le-au pus șbilț pe git sudulnd urit și i-au omorît.

Atirna de cracă ființa lor săracă piele peste oase fructe dureroase pentru corbi gustoase.

Fructele în vînt se mișcau, pe cînd val! la umbra mea glia se mișca și-o mină leșea.

Dintr-a mea verdeață biata palmel față tot cerșea viață.

De dureri pătrunșă și tilhari ascunsă, l-am trimis o frunză, frunză-lacrimă, pentru patimă, după datină.

Mina, negreșit că mi-a mulțămît, dar a-ncremenit și-a rămas crispată ploile s-o bată, — mină îngropată.

— Răchită-ți îndur basmul trist și dur și așa mă jur: Cît mi-i țara toată n-o fi niciodată crimă blestemată, oameni care mor (lemne de cuptor).

Nol, răchită soră, vrem ca-n auroră, frunza ta sonoră într-un pașnic murmur să se-brace-n purpur și să l se-arate holdele arate, spice legănate, — frunza ta s-audă cum în larba crudă hîrșile o coasă din mină vinjoasă.

Nol vrem pace, pită, viață fericită răchită, răchită, răchită, răchită...

Cei ce nu-s precum au fost

Cel ce nu-i cîntară popii, cel ce nu-i gustară corbil, cel ce nu-s în rînza gropii, — orbii, șchiopii — șchiopii, orbii,

Cel pe care-n scriba scribii nu-l ochiră nîbelungii (să mai aibă tată pruncii) ciungii, girbii — girbii, ciungii, — prinși de amintiri ca-n vrșe, început-au să murmure: „Puneți cirje lingă cirje, să vedeți apol pădure!

Codrii deși de la Vlășia cu tăcerea lor sihastră și taigaua albăstrîia, nu fac cît pădurea noastră”.

Val, picloare croite cu rîndea, compas și riglă și orbitele răcite, negre sau cu ochi de sticlă!

Umeri triști, fără de brață, cît simțite cu bastonul, — lată ce-a ajuns în viață, după-ncăierare, omul.

Cînd mă văd în gînd asemeni eu și pruncii de la masă, — simt în carne fier și cremenii, vise sure mă apasă.

Și toți pruncii lumii noastre îmi trimit priviri ce scapă verzi priviri, căprui și-albastre, — eu cu-ai mei ortaci să-l apăr.

Ciungii-n față îmi ridică mina — colț de creangă ruptă — orbii, pipînd îmi strigă să pun umărul la luptă,

șchiopii cu picior din lemne bocănesc pe strada largă, să mi-arate să mă-ndeime: „Nu vrem oamenii pe targă.

nu vrem floarea tinereții schilodită, amărîtă, trupul plin de seva vieții nu-l vrem sprijinit în bită.

Cine vrea, — rețeze-și mina și piciorul. Ochii-și scoată! Spargă-și c-o granată rîna și viața-i slută, toată!

Pie-i zilele scâlîmbe pe această mîndră vatră. Strîmbă Lemne tot să-l strîmbe, și să-l sfarme Sfarmă Piatră!”

Cei ce sînt și vor să fie

În luna marte te-arătal ridicol, taman ca o cenușeasă-ai fost, pămîntule eminentă agricol ce-ai spus cîntarea foamei, pe de rost.

Ce le păsa de marea ta rușine lui Vodă și miniștrilor sătuli, cînd pungile erau cu aur pline puneau rușinea, ca pe-o foală-n cul

Cu multă trudă ți-am spălat ocară, să ne putem mîndri de soarta ta și să strigăm în gura mare: „Țara ne este-n lumea asta cineva!”

Nol nu sîntem acum în Europa un petec oarecare de pămînt, ce joacă alandala, hopa-țopa, după al bursel răsufiat descînt.

Bogați-l țara noastră. Chiar atomul atotputernic scapără-n Carpați și-avem un capital, se chlamă Omul, pe care-n van, bancherilor, mizați!

Și liberă e țara României, — romini și unguri, sași, cîngăli, huțul sînt cei ce sînt, sînt cei ce vor să fie, sînt cei ce de războaie sînt sătuli.

Puternică e țara romînească, bărbății au aicea pumnil grei; de-i zîndării și-or fi să vă izbească, o să vă doară falca, domnil mei.

Stăpîn pe ape, pe pămînt și aer poporul ne e pașnic, muncitor, el toarce liniștit al vremii caier, pe ghem de aur, pentru viitor.

În torsu-acesta, nici de cum agale, majestuos, cu trudă, cu asprimi, cresc turnurile Eiffel de furnale pe-Acropolele marilor uzini.

Sub febra muncii, plină în străfund în pămîntul bărganelor fertii pe ale colectivei latifundii, fără să se reverse nici un Nil.

Văzîndu-și de tezaurul cîmpei, de stupii ce pun dealurilor tiv, colectivității-și îngrijese copiii (vai! cît sînt comunistii de-agresivi!)

Frumoasele grădini nesuspendate din parcuri, ce adună pruncii-n rol, de mina noastră-s înfrumusețate. (vai! ce preocupare de război!...)

Pe lângă-al Prahovei șagalnic murmur pădurile de sonde cresc — duim, de spu că parcă-s goticele turnuri, reinvlate-n vremea de acum.

Așa-l. Așa-l. Viața ni-l frumoasă sub vîntu-noițoarei tinereții, — asprimea bătațiilor de clasă îl dă mai mare și mai mîndru preț.

Pentru această viață-mbeșugată și frumusețile aceste mari, și pentru tinerețea minunată poporul cere pace la hotar.

Poporul vrea să fie, să trăiască, să poarte numai cască-acestul cer, o cască-albastră, cască tinerească, și nu, ca ieri, o cască grea, de fier.

Văzduhul cere numai avioane în pașnic zbor deschis, de porumbel, nu fum lscat ca apele-n bulboane, nu grindina rafalei de oțel.

Și apele în matca ce le stringe cu diguri, ca-n puternice cămeși, vor numai stele-n undă și nu sînge, vor numai lună-n undă și nu leș.

Pămîntul țării care se despică să dea bucate, ierburii moi și flori, deși de-a pururi nu va ști de frică nu vrea să-nghită-n hrube luptător.

Stăpîni pe aer, pe uscat, pe ape, vrem pace-n aer, ape, pe pămînt, și-al bucuriei soare prins sub pleoape, și prins în legănarea unui cînt.

Iar dacă totuși domnil au să-nceapă măcelul pentru-a storce capital — nol pe pămînt, în aer și pe apă îl vom izbi cu bărbătescul val.

Infanteriști, tunari cu brațul tare, aviatori atotcutezători și marinari înfruntători de mare le-or pune cruce la năvălitori.

Chiar soarele din împedea țările s-o năpusti pe hoarde, cu blestem. Acei ce sînt, acei ce vor să fie sînt pașnici, dar sînt tari și nu se tem.

Ei vor mereu să înfilnească-n cale miresme dulci și fîșnet de grădini și turnurile Eiffel de furnale pe-Acropolele marilor uzini și labirintele atîtor blocuri în cari palpită clocotul diurn, colosuri de centrale-n mii de locuri și-al sondei ascuțit și gotic turn

și gînditori de marmură-n piețe și barzi pe coardă veselă cîntînd și tinerețe vor și frumusețe și pace, numai pace pe pămînt.

Și de răchitele...

Și de răchitele mai plîng și-n vînturi mai murmură, — e ca în inimă să-mi string și dragoste și ură.

Dacă-al răchiiilor frunzar e-năcrunțit și plînge, e că au fost pe-acest hotar, cîndva, vărsări de sînge.

Ele se-apeacă-n vînt, molcum, și par că-s bocloioare. Dar, sus pe culme, un gorun își nalță frunza-n soare.

Netemător de vijelii, el drept o să rămîna, că prinde-n rădăcini țării din reavănă țărînă.

Slăvesc gorunul netemut în versuri fericeite, — dar pentru ce-a fost în trecut, nu nit nici de răchite.

Sub umbra lor, descoperit, Voi stă în prag de sară și-atunci trecutul chinat din meu o să-mi apară.

Răchita mă va mîngia în vînt săbanud și s-o-nălța în fața mea; mărei și-nalță gorunul.

Cei ce nu-s însă vor fi

Cel ce nu-s însă vor fi, fi al celor ce ni-s fii, spre trecuturi vor privi, veacul ni-l vor cîntări, — cum și noi privim acum spre trecutul vieții drum, cîntîrîndu-l pe străbun.

Hal să ne gîndim acuma că, prin noi, se-alege una: sau va fi în țară Comuna, sau va două leghe numa. Hal să ne gîndim, ortace că mai lute vine-n coace comunismul, dacă-l pace.

Nu privim în patru vînturi cum să cucerim pămînturi, cum să-nșirulm mormînturi, — dar nici pe această vatră nice floare, nice piatră n-or strivi acel ce latră.

Fie pace la hotare dar mal fie brațul tare pentru-a țării apărare. Și urmași, cu mîndrie, despre-al noștri timpuri vor scrie într-o carte aurie. Despre pașnicie izbînde vor începe să cuvînte și să ne binecuvînte.

Cînd privește-n viitor ochiul nostru plin de dor de-a fi vesnic visător. Că acolo e lumină, casă plină, masă plină, frunte pururea senină. Și n-am vrea cu faptă sumbră ce istoria adumbră, să lăsăm pe frunte umbră.

Jur cu sufletul deschis, jur pe viață, jur pe vis, jur pe steag, pe comunism, jur pe muma-n-căruntă, și pe cîntec și pe pită și pe arma oțelită, că-n falanga păcii sînt om netemător oricînd și legat de-acest pămînt. Jur că nu voi pingări anul mare, două mil și că nu mă vor huli cei ce nu-s, însă vor fi.

Ce va fi...

Mîndră-l țara romînească (să strig astfel tare-mi place) Ea nu știe să cerșească, nici tu pită, nici tu pace!

Gizi moderni și cu renume cîntă bombel osanală, — dar eu știu în Uniune o atomică centrală.

Știu eu că la sovietici a nucleului scînteie hărăzită-l pentru medic sănătate să ne deie.

Și mai știu cum în Rusia e îngrășămint atomul, să rodească-ntr-una gila, grîu-nalt la stat cît omul.

Sub atomică putere și deșertu-o prînde viață, și-om vedea cum duna plere sub găteală de verdeață.

O să desmorțeaască solul și la Nord, atomu-mi pare, — sub călduri să-și piară polul ghejurile milenare.

Oceanele-nghetate să nu poarte iceberguri, ci în apele curate soarele să-nscrie cercuri.

Și lubitele la gură ori să ducă mere roșii ce-n livadă le crescură cu știință — eschimoșii.

Și-o veni de la Sahara către Moscova scrisoare: „Mulțămim de-atom. Ni-l țara numai oază roditoare”.

Și-o veni mai de departe o depeșă cu racheta: „Cetățenii de pe Marte vă vor vizita planeta”.

Și-or uimi de-această veste nordul, sudul, estul, vestul. Ale visurilor crește sînt mai mari ca Everestul.

Unii-or spune că-s minciună toate visurile mele.

Dar le urc plină la lună și mai sus, cînd erad în cla. Hei, atomule, comoară ce sfințești cu slavă locul, — Prometeu a doua oară smulge pentru oameni focul.

Ornu-a fost destul să rabdo ale tale multe toane. Știm minuni, pe lume, șapte, — tu vei face milioane...

Hei, atomule, comoară, versuri-pururi te slăvească! O atomică centrală văd și-n țara romînească.

În ve scăpăra-cununa și pe fruntea țării mele. Visurile-mi de pe-acuma urcă, pentru ziduri, șehela.

Locuri sterpe și proscrise ce-și mai poartă tristă halna, de pe-acuma eu, în vise, le cuturei cu combina.

Unde nu-l cernozomul e din dînd crește pirul, porunci-vom, cu atomul, să-și ridice grîul tirul.

Cu puterea lui cea mare apulbera-vom focul febril. Salut prima și în care m-o fi talnă leacul leprei.

Sovieticule, frate, nol, din fericița țară, mulțămim de libertate și de forța nucleară.

Cite visuri de nădejde își lărgesc albastre unde... Cînd strigăm noi tinerețe, viitorul ne răspunde.

Dar ce ochi ne tot scrutează și ne jîndule comoară? Cînd de peste mări cutează să ne înrobească țara?

Cine pune-al morții simburii în găoacele de bombe ca pe uliți și pe cîmpuri să întîndă hecatombe?

Iar de totuși, dacă totuși, domnil nu-și încap în piela și pe Murăș și pe Trotuș și pe Olt, vor chin și jele,

nu ni-l casa fără pază ca vrăjmașul să ni-o darne. Și nici brațul nu e loază să nu știe despre arme.

Pentru visurile noastre dac-o fi și-o fi, ne-om bate, căci sub zările albastre ducem trai de libertate!

Șchop de-ol fi, în largul firii, de o schiță sau granată, brațul tare-al omenirii mă va sprijini, îndată.

Ciung de-m-o găsi o clipă asta numai pentru o clipă-l. Mi-or da visele aripă, tot ce e în jur, să pipăi.

Orb de-ol fi, m-or duce frații pe a vieții nouă cale ca să simt luminații de atomice centrale.

Iar de n-am să fiu pe lume, de m-or plere ticăloșii, — pe mormîntul meu vor pune cei da milne, jerbe roșii.

N-am să mor cu spada ruptă de o moarte-nimplitoare, ci eroic, într-o luptă și cu fruntea către soare.

Pe cînd domnil, ucigașii cel înzorzoați cu ranguri, — vor muri așa, ca lașii, ori la zid, ori puși în streanguri.

Da, s-or risipi, de-a rîndul, plaga leprei și-a fizicel. Se va curăța pămîntul și de plaga burghezicel.

Hei, atomule, comoară ce sfințești cu slavă locul! Prometeu a doua oară smulge pentru oameni focul.

Timpe de aur se desface ca un tom. Citească-l omul și învețe cum, în pace, e de folosit atomul!

Răspunderea cea mare

Răspundem și de cei ce au pierit și dorm sub ale gîlilor cojoace și de acei ce-n cirjele posace se reazămă c-un geamăt chinuit.

Răspundem și de cei ce vor, în pace, să-și treacă timpul cit e de trăit, — răspundem și de traiul auri ce-n viitor arpile-și desface.

Nol de trecut, prezent și viitor Răspundem și răspunderea ni-l mare. Răspundem s-avem pace la hotare

Răspundem pentru fiecă popor. Răspunderea s-o aibă astăzi hram fiecă om cînstii contemporan!

Cuvinte scumpe tineretului...

Era într-unul din ceasurile după amiezii. Afară se cerea o ploaie mărunță, învălurită cu spic de zăpadă. În sala clubului, împodobită cu flori, utemiștii de la Aterierele P.T.T. „Clăbucet” din Capitală ascultau cu atenție încordată un episod al luptelor trecute, de care-l povestea comunistul Dumitru Ștefănescu de la Complexul C.F.R. Grivița Roșie. Tovarășul Ștefănescu vorbea încet și glasul-i suna cînd înăbușit de minie, cînd vibrînd de minerie.

Dumitru Ștefănescu evoca mereu alte amintiri. Utemiștii se adunaseră în jurul lui dornici să nu le scape măcar un singur cuvînt. Unul dintre ei, strungarul Nicolae Ghelmei, un făcău negricios, cu păr bogat, se frîmînta pe bancă și nu-drăznea să puie o-ntrebare care-l rodea pe suflet.

— Rîdică-te și spune tu, îi șopti el utemiștii Dolina Bilc, ridică-te.

— Dar ce, pe tine nu te-în putea? I-a răspuns fata roșind, dar s-a sculat și a rostit cu glas înalt, puțin cîntat:

— Tovarășe Ștefănescu, pe Vasile Roață l-ași cunoscut?

Asta era.

Toți o priviră cu mirare, numai Nicolae Ghelmei înclină din cap mulțumit.

— L-am cunoscut, mai ales în zilele grevei din 1933. Ce să vă spun despre el?

— Tot, tot ce știți, răspuseră utemiștii...

Era într-unul din ceasurile după amiezii. Afară se cerea o ploaie mărunță, învălurită cu spic de zăpadă. În sala clubului, împodobită cu flori, utemiștii de la Aterierele P.T.T. „Clăbucet” din Capitală ascultau cu atenție încordată un episod al luptelor trecute, de care-l povestea comunistul Dumitru Ștefănescu de la Complexul C.F.R. Grivița Roșie. Tovarășul Ștefănescu vorbea încet și glasul-i suna cînd înăbușit de minie, cînd vibrînd de minerie.

Dumitru Ștefănescu evoca mereu alte amintiri. Utemiștii se adunaseră în jurul lui dornici să nu le scape măcar un singur cuvînt. Unul dintre ei, strungarul Nicolae Ghelmei, un făcău negricios, cu păr bogat, se frîmînta pe bancă și nu-drăznea să puie o-ntrebare care-l rodea pe suflet.

— Rîdică-te și spune tu, îi șopti el utemiștii Dolina Bilc, ridică-te.

— Dar ce, pe tine nu te-în putea? I-a răspuns fata roșind, dar s-a sculat și a rostit cu glas înalt, puțin cîntat:

— Tovarășe Ștefănescu, pe Vasile Roață l-ași cunoscut?

Asta era.

Toți o priviră cu mirare, numai Nicolae Ghelmei înclină din cap mulțumit.

— L-am cunoscut, mai ales în zilele grevei din 1933. Ce să vă spun despre el?

— Tot, tot ce știți, răspuseră utemiștii...

Dumitru Ștefănescu evoca mereu alte amintiri. Utemiștii se adunaseră în jurul lui dornici să nu le scape măcar un singur cuvînt. Unul dintre ei, strungarul Nicolae Ghelmei, un făcău negricios, cu păr bogat, se frîmînta pe bancă și nu-drăznea să puie o-ntrebare care-l rodea pe suflet.

De vorbă cu un luptător comunist din anii ilegalității

În cadrul tradiționalelor întîlniri din preajma zilei de 1 Mai, între oamenii muncii și luptătorii comunisti din anii ilegalității, astăzi în țara noastră liberă, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc este întîmpinată de poporul nostru muncitor în plin avînt al luptei pentru înflorirea patriei, pentru construirea socialismului.

z-o-moșierii. În închetere, tov. Al. Sencovici a subliniat faptul că, spre deosebire de sărbătoarea de 1 Mai din anii ilegalității, astăzi în țara noastră liberă, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc este întîmpinată de poporul nostru muncitor în plin avînt al luptei pentru înflorirea patriei, pentru construirea socialismului.

„DOI ACRİ DE PĂMÎNT”

Despre ceea ce înseamnă capitalism, despre exploatarea cruntă la care este supus omul muncitor în condițiile unui astfel de regim, vorbește filmul indian „Doi acri de pămînt” care rulează în aceste zile pe ecranele noastre.

Filmul înfățișează soarta tragică a unei familii de țărani care se văd nevoiți să lăsaie orașului pentru a-și putea strînge suma de bani datorată moșierului. Dacă nu-și vor plăti datoria într-un scurt timp, bucata de pămînt răscumpărată cu atîta trudă va cădea din nou în minile hrăpărețului moșier care dorește să-și ridice o fabrică în aceste locuri, iar cei doi acri de pămînt ai țaranului Șambu îl încurcă planurile. Capitalismul își întinde gheara monstruoasă și asupra satului. Însăpămîntă la gîndul că-și va pierde peticul său de pămînt, căutînd cu înfrigurare un mijloc de a cîștiga banii necesari achitării datoriei. Șambu învîntă toate speranțele spre oraș, mult visatului oraș Calcutta.

dezamăgirile aveau să vină una după alta. Fără cunoștințe, fără prieteni, singur în marea oraș, Șambu, însoțit de preluștii de fiul său Canaia, caută zadarnic de lucru. Peste tot porțile le sînt închise. Ce să facă din ce să trăiască, cum să-și agonisească suma necesară achitării datoriei? O muncă demnă de om, nu-i poate oferi împunătorul oraș capitalist. El însă trebuie să muncească, să găsească un mijloc pentru a strînge banii atât de necesari. Da, orice muncă — oricît de înjositoare ar fi ea pentru un om — chiar și o muncă de animal, numai să-și poată plăti blestemata datorie. Șambu este mai înțel, mai curajos, mai înțel decât ceilalți țărani, înțel de a găsi un mijloc de a-și plăti datoria. El găsește un mijloc de a-și plăti datoria. El găsește un mijloc de a-și plăti datoria. El găsește un mijloc de a-și plăti datoria.

Urmînd soarta familiei Șambu, lupta crîncenă a țaranului plecat la oraș pentru a obține banii trebuințosi, filmul dezvăluie aspecte dintre cele mai dramatice din viața unui oraș capitalist. Primul contact cu viața zgomotoasă și pertrică a orașului are un efect uluitor asupra lui Șambu. El credea că în oraș va găsi în fine raiul mult căutat. Amarnică dezamăgire. Acel se izbește de privirile nepăsătoare ale bogătaşilor, de disprețul rece și calculat al celor din jur. În prima noaptea petrecută la Calcutta, lui Șambu i se fură puținele lucruri aduse de acasă și înfîmă suma de bani pe care o avea ascunsă în bocceluță. Aceasta este prima lui cunoștință cu viața marelui oraș. Apoi

al străzii. Un accident, un banal accident, obișnuit într-o țară capitalistă.

Ca un puternic rechizitoriu adresat sistemului capitalist, realizatorul filmului dezvăluie dincolo de acest accident, aparent întâmplător, condițiile mizerabile de perspectivă în care sînt nevoiți să trăiască nenunțații oameni ai muncii în condițiile explozivei capitalismului.

Din film facem cunoștință cu un grup de copii, prietenii lui Canaia. Fiecare ar fi fost ca la această vîrstă el să mai fi stat încă pe bîncuțe școlii, să învețe. Dar nu; acești copii sînt nevoiți să-și cîștige singuri existența muncind din greu de mică, asemenea părinților lor. Pe străzile Calcuttei întîlniștii la tot pasul asemenea mici lucrători care, cogoșăți asupra unei cutii, lustruiesc pantofii trecătorilor. Pe scările caselor, pe caldarimul străzilor, în curți mizerabile, aceste victime ale capitalismului se odihnesc, mînînd, în tovarășia guzganilor, în vîjuiet neîntrerupt al străzii, ei și-și duc traiul de pe o zi pe alta. Ce putea face micuțul Canaia pentru a-și putea ajuta tatăl? A învățat meseria de lustrator.

Dar capitalismul nu distruge numai ființele omului. Filmul vorbește prin imagini grațioase despre felul cum societatea întemeiată pe robia salariată corupe elementele mai slabe, le macină treptat demnitatea, conștiința. Iată în film un mic hot de buzunare. Canaia îl cunoaște înămplător și se simte atras de purtările legălate și sigure ale micului infractor. Ce va deveni însă acest tînr pungaș?

Filmul prevestește parcă viitorul acestuia în figura răufăcătorului care o ademeneste pentru a o jefui și necinsti pe soția lui Șambu, atunci cînd vine la Calcutta să și caute soțul și copilul. Dîndu-și

ADA SIMIONESCU

Ofensiva colectivizărilor

Către seară Gheorghe Anușca, președintele gospodăriei agricole colective „23 August” din comuna Păstrăveni, raionul Tg. Mogoș, se întorcea de pe ogorare cu inima plină de bucurie. Cînd ajunse în ultima mare, începu să plouă zdrăvăn. Cîțiva oameni cu glugile de siac trase, suprași nevoie mare ca și cînd le-ar fi plouat la nuntă, trecură grăbiți pe lângă el zicînd doar „seară bună”. N-aveau chef de tafas ca altă dată. De bună seamă că-l învidiau: „Ce-i pasă! Se plimbă prin ploaie ca vodă prin lobodă. Colectiva a terminat însă-mîntăriile; acum pentru ei poate să plouă cît o vrea!”

Cîtea în acele zile romanul „Cavalerul Stelei de Aur” de S. Babaeșki. Cînd a ajuns la paginile în care se vorbește despre inaugurarea unei linii electrice din stănița lui Serghei Tutarînov, s-a oprit din lectură și a privit visător pe geam: „Și la noi zăbindește visul lui Serghei!”

Președintele își făcu palmele căus ducîndu-le sub streșina gulerului de blană, unde o suviță de apă se scurgea de pe cusma lui brumărie. Încîntat de mormurul mărgelilor argintii ce-l curgeau în pum, domoli și mai mult pasul, zicîndu-și în sine: „Asta nu-i apă, ci aur! Bogăție pentru recolta din vară. Hei, bato-vina de ploică, bine ne-a apucat! Parc ne-am fi înțeles dinainte!”

Sos! și timpul pregătirii terenului pentru însămînțat porumbul în cuburi așezate în pătrat. Întreaga suprafață de teren — 50 hectare — trebuia lucrată cu cultivatorul în cel mai scurt timp. Ce se întâmplase? Năpădiseră buruienile și creșteau vîzînd cu ochii. Că — bătule-le-ara omătului — se hrăneau cum nu se poate mai bine din vagoanele de gunoi de grajd cărat cu truda și toamnă pe țara de către colectivități. Acul cel mai potrivit pentru jocul buruienilor este cultivatorul. Și nu era timp de gîndit. Cu ajutorul tractoriștilor, brigadierii Mogoș Gheorghe și Tătaru Vasile, urmați de colectivități ca: Bărbieru Ion, Butnaru Gheorghe și Anton Gheorghe, au pornit în grabă împotriva lor, venindu-le de hac numai în două zile. Acum pămîntul este curat, neted și mărunț, ca în straturile de flor. Ti-i mai mare dragul să intri cu marculatorul și să însemni pătratele în care va rodi sîmînța aleasă cu grijă. Să vină două zile cu soare și să-ncingă pămîntul cum trebuie, și-ndată vor intra cu grapele ca să facă loc marcatoarelor. Cît privește însămînțatul, gîndea președintele, nu ne vom lăsa numai în mîinile mașinii, ci vom da zor cu plantatoarele, cu saptele ca într-un timp scurt să ouibărim cît mai bine în răsuciturile pătratelor făcute de marcor grîunțele de porumb portocalii și cîcîntan. Primele „buchii” ale agrotehnicilor vor prinde rădăcini. Mai sint, ce-i drept, și alte sfaturi care trebuie respectate: îngrășămintele suplimentare să fie împărțiate pe întreaga suprafață, prașitul la vreme, ori de cîte ori pămîntul prinde scoarță, copilitul, polenizarea artificială și celelalte. Nu se poate altfel. Colectivități s-au convins de foloasele aduse de agrotehnică. Agrotehnică face minuni dacă o aplici întru totul, dacă lucrezi așa cum cere. Cum s-ar zice: o respecti, te respectă...

Aducerile aminte îl năpădiseră...

Spre cîntirea zilei de 1 Mai, de la începutul lui martie și pînă ieri, trei sarcini, sarcini grele, au stat în fața colectivizărilor: electrificarea, însămînțările din epoca I-a și pregătirea terenului pentru însămînțatul porumbului în cuburi așezate în pătrat. Pe toate cele trei fronturi bălăla nu s-a oprit nici o clipă.

Cînd timpul era plin, ofensiva dezvoltată de colectivități ataca pe frontul însămînțărilor. Brigăzi, echipe, colectivități, tractoriști, înarmați cu mașini și cu agrotehnică înaintată, cucereau pozitiile tot mai însemnate: în șosele zile au încheiat însă-mîntările din epoca I-a, punînd în brazdă ultimul bob de ovăz. A fost un zor mare, dar și treabă fără gres. Unde era necazul mai mare se aveau brigadierii. Tractoriștii din brigada lui Șargu Vasile, dădeau pînă la tractoroarele pentru că altfel îl ajungeau colectivizările din urmă și era mai mare rușinea. Întrecerea dintre tractoriști și colectivități făcea ca fiecare să-și fină soseala mînturilor.

Dar mai erau și zile cu zorile înmbrăzite în strale ceruite de ploaie mărunță, prevădită că cine cutează a intra în ogor se poate împotmolii. În asemenea zile, munca era purtată pe frontul electrificării. Și aici era treabă, nu ușoară. Stilpi în început să se încoloneze disciplinați, de-a lungul ulițelor, strîmte se întindeau în aer zbîrnînd în bătaia unui vînt ușor și au apărut desigur și becurile. Entuziasmul colectivizărilor care au pus umărul la electrificare poate fi cuprins cu greu în vorbe. Echipa de utemiști în frunte cu Gheorghe Peu a făcut ispravă nu numai la săpatul gropilor, dar și la înălțatul stilpilor. Colectivizările Gheorghe Ivan, Ion Ivan și Gheorghe V. Anton s-au făcut renumiți în sat, arîndu-și dinși pe lângă plugăriele au ajuns să fie dibaci linorii electricieni, cu toate că n-au diploma...

Cînd președintele ajunsese în dreptul sediului gospodăriei, era pătruns de-a binelea de ploaie. Dar, pasă-mi-te, nu lua în seamă acest fleac de necaz. La lumina ce se revărsa din lămpile lui Ilici, mîndind curtea, se vedea trînd și muncind slăturile de colectivități cu toată dragostea, cu tot elanul, sînd treaz la postul de comandă. Mai sint multe de făcut. De nu te-nduri să părăsești cuptorul odată cu zorile, rămîi păgubas în multe treburi. Apoi mai ai de înfruntat și metehnele naturii: unele dimineți încă s-răcoroșe, uneori vîntul aspru pătrunde pînă în mîduva oaselor... Dar colectivizările din Păstrăveni stau dirz pe poziție. Vor să fie fâzurari ai recoltelor îmbelșugate și pace bună.

Colectivizările Gheorghe Anușca tocmai

D. AVARVAREI

Noi întovărășiri

În ultimele zile în satele Negrițești, Podoleni, Mastacan și Letea Veche din regiunea Bacău au luat ființă încă 4 întovărășiri agricole pentru lucrarea în comuna și pămînturilor. În întovărășirea din Podoleni, de exemplu, au intrat 50 de țărani muncitori.

Țărani muncitori întovărășiți au început, cu mijloacele proprii și cu tractoroarele S.M.T.-urilor, lucrările agricole de primăvară.

Adunarea pentru alegerea noului Comitet de luptă pentru pace al regiunii Arad

În sala mare a Palatului Cultural a avut loc ieri adunarea pentru alegerea noului comitet de luptă pentru pace al regiunii Arad și a delegaților la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R.

Tov. Filip Geltz, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., a făcut o expunere asupra situației internaționale, după care tov. Elsa Toma din partea vechiului comitet regional de luptă pentru pace, a vorbit despre desfășurarea campaniei de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena în regiunea Arad și despre sarcinile actuale ale comitetelor de luptă pentru pace.

A fost ales apoi noul comitet de luptă pentru pace regional și delegații la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R.

Ca președinte al noului comitet a fost ales dr. Ion Grigorescu, rectorul Institutului Agronomic din Arad.

Informații

În cadrul schimburilor culturale dintre țara noastră și R.P.D. Coreeană, simbătă dimineața a sosit în Capitală o delegație culturală din R. P. D. Coreeană.

Din delegație fac parte: Pak Cian Sen, șeful Departamentului de relații culturale cu străinătatea din Ministerul Culturii și Propagandei, Li Den En, compozitor, Hon Den Sin, balerină și Kan He Sun, profesor de muzică.

În urma desfășurării cartelelor și trecerii la comerțul desfășurat, au sporit mult atît volumul mărfurilor vîndute populației cît și numărul vînzărilor. Aceasta a făcut să crească cerințele pentru moneda mărunță.

Pentru a satisface nevoile curente de schimb ale populației se pune în circulație o monedă metalică divizionară de 50 bani. Această monedă divizionară, care va circula paralel cu celelalte monede metalice divizionare existente este confecționată din aliaj de nichel și aramă avînd diametrul de 25 mm. și mușea zimțată.

Pe față ea are imprimat în relief un muncitor forjînd la nicovală, avînd în stînga cifra „50”, iar în dreapta cuvîntul „Bani”. În spatele muncitorului se profilează o uzină cu trei coșuri. Pe cealaltă parte, are în centru stema R.P.R. încon-

Informații

jurată de inscripția „Republica Populară Romînă”.

Moneda de 50 bani va fi pusă în circulație începînd de la data de 25 aprilie 1955.

Teri seară a avut loc pe scena Teatrului Tineretului premiera spectacolului „Hoții”, tragedie în cinci acte și 12 tablouri de Fr. Schiller, pusă în scenă cu prilejul comemorării a 150 de ani de la moartea marelui scriitor clasic german.

Din distribuție fac parte V. Valențianu și Al. Critico artiști emeriti ai R.P.R., A. Pop Marțian, Cezar Rovîntescu, Lia Sahighian, N. Făgădaru, Al. Clonaru, Al. Ciprian, Mircea Anghelescu și alții. Regia artistică este semnată de N. Masim.

Vineri dimineața, membrii delegației de muncitori din R. D. Germană, care se află în țara noastră la invitația colectivului uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Horia Cloșca și Crișan”, din Bod, unde trăiesc și muncesc înfrățite 270 de familii de naționalitate romînă, germană și maghiară.

Oaseștii au vizitat fermele de vaci, porci și păsări, precum și grajdul cel nou.

Informații

jurată de inscripția „Republica Populară Romînă”.

Moneda de 50 bani va fi pusă în circulație începînd de la data de 25 aprilie 1955.

Teri seară a avut loc pe scena Teatrului Tineretului premiera spectacolului „Hoții”, tragedie în cinci acte și 12 tablouri de Fr. Schiller, pusă în scenă cu prilejul comemorării a 150 de ani de la moartea marelui scriitor clasic german.

Din distribuție fac parte V. Valențianu și Al. Critico artiști emeriti ai R.P.R., A. Pop Marțian, Cezar Rovîntescu, Lia Sahighian, N. Făgădaru, Al. Clonaru, Al. Ciprian, Mircea Anghelescu și alții. Regia artistică este semnată de N. Masim.

Vineri dimineața, membrii delegației de muncitori din R. D. Germană, care se află în țara noastră la invitația colectivului uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „Horia Cloșca și Crișan”, din Bod, unde trăiesc și muncesc înfrățite 270 de familii de naționalitate romînă, germană și maghiară.

Oaseștii au vizitat fermele de vaci, porci și păsări, precum și grajdul cel nou.

Cultură fizică și sport

Desfășurarea celei de a II-a etape a „Curei Scînteii”

ORAȘUL STALIN (de la trimisul nostru). — Cea de-a doua etapă a „Curei Scînteii” s-a desfășurat pe distanța Orașul Stalin — Făgăraș — Orașul Stalin (138 km). Forma bună a cicliștilor, timpul frumos și soarele bună au dat posibilitatea desfășurării unei curse dinamice. Aceasta reține și din media orară stabilită — 36,40 km. pe oră.

Ca și în etapa trecută, încă de la plecare, cursa se desfășoară într-un ritm susținut. Se formează mai multe platoonuri. În primul platoon se găsește totuși cicliștii frunți în afara de Moiceanu care are o defecțiune imediat după plecarea din Orașul Stalin. El face oasă o cură foarte bună, reușind să prindă plutonul frunțas aproximativ la 59 km. de la plecare.

În fața unui număr public, la Făgăraș primul întorc Vasilescu, Istrate, Munteanu și Gruppe (R.D.G.), urmați la o distanță de 50 metri de un mare grup.

Acțiți patru alergători, cărora li se alătură Stolper (R.D.G.), reușesc să-și creeze avantajul de aproape 2 km. față de restul plutonului din care evadaseră. Dar treptat, asistăm la recuperarea acestui distanță de către trei cicliști: Dumitrescu, Sebe și Schur (R.D.G.) care li prind pe cei 5 fugari.

Se rulează foarte rapid: cu toate acestea un alt grup, format din 8 cicliști, ajunge plutonul frunțas, ceea ce dovedește viteza sensibili egală a multor din alergători. Cu fiecare kilometru lupta se întărește. Atît Dumitrescu cît și Moiceanu încearcă în repetate rînduri să evadeze, sperînd ca astfel să recupereze minutele pierdute în prima etapă. Cicliștii germani sînt însă atenți și orice încercare de evadare este anihilată.

Se aproprie sosirea. De la ea vor lipsi Vasilescu, care se pierde de plutonul frunțas și Schuster care sparge. Devine clar că spre diferență de prima etapă, acum distanțatorul va fi hotărît la sprintul final. Și campionul mondial universitar, ciclistul german G. Schur trece primul linia de sosire urmați de Melser (R.D.G.), Dumitrescu, Funda (R.D.G.), Zabel (R.D.G.), Stolper (R.D.G.), Sebe, Moiceanu, Constantinencu și Istrate, toți în același timp cu distanțatorul (3 h 35'09").

După două etape în clasamentul general situația este următoarea: 1. B. Funda (R.D.G.) 8 h. 42'34"; 2. G. Schur (R.D.G.) 8 h. 45'31"; 3. C. Dumitrescu (R.P.R.) 8 h. 45'54"; 4. G. Moiceanu (R.P.R.) 8 h. 46'17"; 5. Gruppe (R.D.G.) 8 h. 46'45"; 6. Stolper (R.D.G.) același timp; 7. Sebe (R.P.R.) 8 h. 46'55"; 8. Constantinencu (R.P.R.) 8 h. 47'20"; 9. Schuster (R.P.R.) 8 h. 49'55"; 10. Zabel (R.D.G.) 8 h. 50'04".

Campionatele mondiale de tenis de masă

Jocurile probelor de simplu din cadrul campionatelor mondiale de tenis de masă au marcat în general o serie de rezultate neașteptate. În proba de simplu bărbați pe primul plan se situează victoria realizată de jucătorul I. Koczian (R. P. Ungară), care a reușit excelenta performanță de a-1 învinge pe cehoslovacul Andreăș, precum și victorie lui Somogyi (R.P.U.) asupra japoanezului Ogimura.

Cu mult succes a jucat Toma Reiter. În cel mai dificil joc, el s-a întîlnit cu americanul Bukiet, învingîndu-l. Apoi Reiter a jucat cu Mathias (Germania), cucerînd o nouă victorie cu 3-0.

În proba de simplu femei, în jocurile optimizor de finală jucătoarea engleză, Diana Rowe a învins cu 3-1 pe cea mai bună jucătoare japoneză, Eguchi. O altă jucătoare japoneză care a fost eliminată din concurs este Tanaka. Ea a pierdut cu 1-3 în fața lui Ann Haydon (Anglia), o tînră în vîrstă de 16 ani.

Campiona mondială Angelica Rozeanu (R.P.R.) a învins pe jucătoarea maghiară Simon cu 3-2 și pe Christiane Watel (Franța) cu 3-0.

Simbătă seara Angelica Rozeanu a obținut o clară victorie cu 3-1 în fața campioanei Angliei, Rosalinde Rowe, calificîndu-se astfel în semifinale. Semifinaliste sînt și japoaneza Watanabe care a învins cu 4-0 pe Szasz (R.P.R.), Linda Wert (Austria) și Diana Rowe (Anglia). În proba de simplu băieți s-au calificat pentru semifinale Tanaka (Japonia), învingătorul lui Reiter (R.P.R.), Cafiero (Franța), Sido (R. P. Ungară) și învingătorul meciului dintre Iugoslavul Dolinar și englezul Bergman.

Întrecerile celor mai buni luptători din lume

În sala „Schwartzwand” din Karlsruhe, continuă întrecerile celor mai buni luptători din 24 de țări pentru cucerirea celor 8 titluri de campioni mondiali. Vineri seara au fost programate o serie de întîlniri interesante care au dat loc la dispute spectaculoase. Cu mare interes au fost urmărite meciurile de la categoria grea. Reprezentantul țării noastre, Alexandru Suli, a realizat prima victorie a turneului, învingînd categoric la puncte pe Erich Moser (Elveția). O impresie deosebită a lăsat campionul sovietic Alexandr Mazur, care l-a învins în minutul 6 prin tuș pe Kolev (R.P. Bulgaria). Cea mai rapidă victorie a seriei a fost însă realizată de cehoslovacul Ruzicka, care l-a pus tuș în 30 de secunde pe Füllop (R. P. Ungară).

La categoria medie, maghiarul I. Baranya a dispus la puncte de Iugoslavul Vukovic, iar Al. Ruszi (R.P.R.) a pierdut la puncte în fața lui Hussein Akbas (Turcia). Simbătă seara, reprezentanții țării noastre au realizat două noi frumoase victorii. În cadrul categoriei pană, Fr. Horvat a dispus la puncte de H. Hohenberger (Germania occidentală), iar la categoria cocș M. Schulz (R.P.R.) l-a învins prin tuș în minutul 6 pe finlandezul Rantala.

În turul III al categoriei mușcă, Al. Ruszi (R.P.R.) a pierdut prin tuș în minutul 14 în fața luptătorului maghiar I. Baranya.

Astăzi seară campionatele mondiale de lupte clasice vor lua sfîrșit.

„Scînteia tineretului”

24 aprilie 1955 Pag. 3-a

